

Przedmowa

Badania nad dramatem i teatrem religijnym, konsekwentnie prowadzone przez Katedrę Dramatu i Teatru naszej uczelni, nie mogłyby owocować tak licznymi publikacjami bez żarliwego zaangażowania studentów. Te dzięki cierpliwej kwerendzie-pielgrzymce magistrantki udało się zrekonstruować kalendarium inscenizacji religijnych na Śląsku w ciągu kilkudziesięciu lat; działalność organizacji katolickich w Tarnowie, w diecezji przemyskiej i gdzie indziej. Staranne przebadanie czasopism pozwoliło ustalić obce inspiracje w polskim życiu teatralnym - wpływ Gheena, Claudela, Strindberga.

Obok studiów analitycznych, penetrujących wybrane obszary teatru religijnego w Polsce, powstały też próby syntetycznego oglądu teatru religijnego poszczególnych okresów, peczawszy od liturgicznego dramatu Średniowiecza po dzień dzisiejszy. Pracowano też nad dziejami gatunków. I te prace ukazywały się w naszych "Recznikach Humanistycznych".

Tym razem przedstawiamy dwa zjawiska, szczególnie dla polskiej tradycji i sytuacji znamienne: misterium pasyjne II Rzeczypospolitej oraz fenomen, który stał się dosłownie natchnieniem dla chrześcijańskiego świata: sacroseng. Wiemy, jak drogie było ówczesnemu Metropoliecie krakowskiemu to Święto stworzenia świata i człowieka i jak wiernie mu patronował.

Obie prace wypadły skrócić, zwłaszcza w części dokumentacyjnej. Niechże ta niepełna prezentacja utrwali zjawisko, które między polską uznaje za własny wyraz swego doświadczenia religijnego.